

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΣ ΛΕΣΒΟΥ
ΔΗΜΟΣ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΝΑΡΤΗΤΕΑ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

Αριθμός απόφασης: 615/2025

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Από το Πρακτικό της 34^{ης}/15-07-2025 τακτικής συνεδρίασης
της Δημοτικής Επιτροπής Δήμου Μυτιλήνης

ΘΕΜΑ: Εξέταση αιτήματος αποζημίωσης του κ. Γεωργίου Τσομπανέλλη.

Στη Μυτιλήνη σήμερα **Τρίτη 15 Ιουλίου 2025 και ώρα 12:00** συνήλθε σε τακτική συνεδρίαση στο Παλαιό Δημαρχείο Μυτιλήνης Π. Κουντουριώτου 15 στη Μυτιλήνη η Δημοτική Επιτροπή του Δήμου Μυτιλήνης, η οποία συγκροτήθηκε με την υπ' αριθμ. 2/2024 (ΑΔΑ: ΨΛ6Ω46ΜΓΘΓ-ΙΙ7) απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου Μυτιλήνης, μετά από την υπ' αριθμ. **22680/11-07-2025** πρόσκληση του Προέδρου της, που επιδόθηκε νόμιμα στα μέλη της, κατά το άρθρο 75 του Ν. 3852/10, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 77 του Ν. 4555/18.

Ο Πρόεδρος διαπίστωσε τη νόμιμη απαρτία, δεδομένου ότι από τα εννιά (9) μέλη της ήταν παρόντα οκτώ (8), ήτοι:

ΠΑΡΟΝΤΕΣ	ΑΠΟΝΤΕΣ
1.- Καρασάββας Νικόλαος, Πρόεδρος 2.- Φραγκόπουλος Κωνσταντίνος, Αντιπρόεδρος 3.- Αλεξίου Γεώργιος, τακτικό μέλος 4.- Γιακουμής Σωκράτης, τακτικό μέλος 5.- Καρέκος Παναγιώτης, τακτικό μέλος 6.- Κατσαβέλλης Παναγιώτης, τακτικό μέλος 7.- Τσιβγούλης Χρήστος, τακτικό μέλος 8.- Χιωτέλλη Εριφύλη, τακτικό μέλος	1.- Κουνέλλης Παναγιώτης, τακτικό μέλος

Τα πρακτικά της συνεδρίασης τήρησε δημοτικός υπάλληλος.

Προσκλήθηκε και δεν παρέστη η δημοτική σύμβουλος κ. Νίκη Τσιριγώτη, η οποία ορίστηκε ως εκπρόσωπος από την παράταξη της μειοψηφίας «Λαϊκή Συσπείρωση» προκειμένου να συμμετέχει στις συνεδριάσεις της Δημοτικής Επιτροπής, χωρίς δικαίωμα ψήφου, κατά την πρώτη θητεία της τρέχουσας δημοτικής περιόδου (έως τις 30.06.2026), σε εφαρμογή της υπ' αριθμ. 3/2024 (ΑΔΑ: 90ΧΤ46ΜΓΘΓ-Φ1Υ) απόφασης του Δημοτικού Συμβουλίου Μυτιλήνης.

Στη συνεδρίαση παραστάθηκαν: α) ο Διοικητής του Τμήματος Τροχαίας Μυτιλήνης κ. Γεώργιος Λιάκος για τα κυκλοφοριακά θέματα της πρώην Επιτροπής Ποιότητας Ζωής, β) ο Αντιδήμαρχος Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Δ.Ε. Αγιάσου του Δήμου Μυτιλήνης κ. Ελευθέριος Κοτσώνης, γ) ο Αν. Προϊστάμενος της Διεύθυνσης Τεχνικών Υπηρεσιών του Δήμου Μυτιλήνης κ. Ανδρέας Παπαχριστοφόρου, δ) ο Αν. Προϊστάμενος του Τμήματος Περιβάλλοντος & Πρασίνου της Διεύθυνσης Περιβάλλοντος & Ανάπτυξης του Δήμου

Μυτιλήνης κ. Ευστράτιος Σάκκης και ε) η δικηγόρος με έμμισθη εντολή της Νομικής Υπηρεσίας του Δήμου Μυτιλήνης κ. Κυριακή Αμπουλού.

Σχετικά με το 16α θέμα της ημερήσιας διάταξης ο Πρόεδρος έθεσε υπόψη του Σώματος την υπ' αριθμ. πρωτ. 10591/08-04-2025 αίτηση του κ. Γεωργίου Τσομπανέλλη προς το Δήμο Μυτιλήνης, με την οποία αιτείται την αποζημίωσή του για ζημία, που υπέστη το αυτοκίνητό του από πτώση δέντρου, ενώ αυτό βρισκόταν σταθμευμένο σε ακίνητο ιδιοκτησίας της ΑΔΕΛ Α.Ε. στις ιαματικές πηγές στη θέση «ΘΕΡΜΑ».

Επί της ανωτέρω αιτήσεως υποβάλλεται στην Δημοτική Επιτροπή η υπ' αριθμ. πρωτ. 22162/08-07-2025 γνωμοδότηση της Νομικής Συμβούλου της Νομικής Υπηρεσίας του Δήμου Μυτιλήνης κας Πόπης Λίβανου, η οποία αναφέρει τα εξής :

«Θέμα: «Λήψη απόφασης της Δημοτικής Επιτροπής του Δήμου Μυτιλήνης σχετικά με το αίτημα αποζημίωσης του κ. Γεωργίου Τσομπανέλλη».

Συνημμένα έγγραφα:

1. Η με αρ. πρωτ 10591/8-4-2025 αίτηση του κ. Γεωργίου Τσομπανέλλη προς το Δήμο Μυτιλήνης με την οποία ζητά να αποζημιωθεί για τη ζημία που έπαθε το αυτοκίνητό του από πτώση δέντρου, ενώ αυτό βρισκόταν παρκαρισμένο σε ακίνητο ιδιοκτησίας της ΑΔΕΛ Α.Ε. στις ιαματικές πηγές στη θέση «ΘΕΡΜΑ»,
2. Η από 12-3-2025 και με αρ. πρωτ. 468Φ.706.8 βεβαίωση της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας Μυτιλήνης από την οποία προκύπτει ότι στις 4-3-2025 πραγματοποιήθηκε η κοπή του δέντρου που προξένησε τις υλικές ζημιές στο αυτοκίνητο του κ. Τσομπανέλλη,
3. Το από 10-3-2025 αντίγραφο από το βιβλίο συμβάντων της Διεύθυνσης Αστυνομίας Λέσβου,
4. Τη με αρ. 143/2025 απόφαση του Δ.Σ. της Α.Δ.Ε.Λ. Α.Ε. στην οποία αναφέρεται ότι το αίτημα του κ. Γεωργίου Τσομπανέλλη για αποζημίωση ένεκα των υλικών ζημιών στο αυτοκίνητό του από την πτώση του δέντρου δεν έγινε δεκτό,
5. Τη με αρ. κατ.40662/2-12-2024 αίτηση της μισθώτριας, Δέσποινας Καλιάλη προς το Δήμο Μυτιλήνης με την οποία ζητάει τη λήψη μέτρων στη γειτονική ιδιοκτησία του κ. Μανιάτη,

Λαμβάνοντας υπ' όψιν:

1. Το άρθρο 105 ΕισΝΑΚ σύμφωνα με το οποίο «Για παράνομες πράξεις ή παραλείψεις των οργάνων του δημοσίου κατά την άσκηση της δημόσιας εξουσίας που τους έχει ανατεθεί, το δημόσιο ενέχεται σε αποζημίωση, εκτός αν η πράξη ή η παράλειψη έγινε κατά παράβαση διάταξης που υπάρχει για χάρη του γενικού συμφέροντος. Μαζί με το δημόσιο ευθύνεται εις ολόκληρον και το υπαίτιο πρόσωπο με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεων για την ευθύνη των υπουργών»,
2. Το άρθρο 72 παρ.1 εδάφιο ι Ν.3852/2010 σύμφωνα με το οποίο η Οικονομική Επιτροπή «....Αποφασίζει τον συμβιβασμό ή την κατάργηση δίκης που έχει αντικείμενο ποσό έως εξήντα χιλιάδες (60.000) ευρώ πλέον ΦΠΑ. Όταν το αντικείμενο της

δίκης είναι άνω του ποσού αυτού, τότε εισηγείται τη λήψη απόφασης από το Δημοτικό Συμβούλιο....Η απόφαση της Οικονομικής Επιτροπής για τις περιπτώσεις των προηγούμενων εδαφίων λαμβάνεται ύστερα από γνωμοδότηση Δικηγόρου, η έλλειψη της οποίας συνεπάγεται ακυρότητα της σχετικής απόφασης».

3. Την εγκύκλιο του Υπουργείου Εσωτερικών με αρ. πρωτ.:οικ.45351/12.11.2013 από την οποία προκύπτει η δυνατότητα των ΟΤΑ έπειτα από συμβιβασμό, ειδικά για τις περιπτώσεις όπου συντρέχουν οι όροι των άρθρων 105 και 106 ΑΚ για την αποκατάσταση της επελθούσης ζημίας χωρίς την ύπαρξη τελεσίδικης δικαστικής απόφασης.

4. Το υπ' αριθμ. Φ.1000.2/26683/4-7-2013 έγγραφο του Συνηγόρου του Πολίτη με θέμα «Εξωδικαστική επίλυση διαφορών στους ΟΤΑ α' βαθμού»,

5.Την διάταξη του άρθρου 75 Ν. 3463/2006 στην οποία προβλέπεται ότι: «Ι. Οι δημοτικές και οι Κοινοτικές αρχές διευθύνουν και ρυθμίζουν όλες τις τοπικές υποθέσεις, σύμφωνα με τις αρχές της επικουρικότητας και της εγγύτητας, με στόχο την προστασία, την ανάπτυξη και τη συνεχή βελτίωση των συμφερόντων και της ποιότητας ζωής της τοπικής κοινωνίας.....4.Η καθαριότητα όλων των κοινόχρηστων χώρων της εδαφικής τους περιφέρειας, η αποκομιδή και Διαχείριση των αποβλήτων, καθώς και η κατασκευή, συντήρηση και Διαχείριση συστημάτων αποχέτευσης και βιολογικού καθαρισμού και η λήψη προληπτικών και κατασταλτικών μέτρων για την προστασία των κοινόχρηστων χώρων και ιδιαίτερα των χώρων διάθεσης απορριμμάτων από εκδήλωση πυρκαγιάς, σύμφωνα με την κείμενη σχετική νομοθεσία»,

6. Την διάταξη του άρθρου 178 παρ.1 του Ν.3463/2006 στην οποία ορίζεται ότι: Γενικές υποχρεώσεις - προστασία «1. Οι Δήμοι και οι Κοινότητες οφείλουν να διατηρούν, να προστατεύουν και να διαχειρίζονται την κάθε είδους περιουσία τους με τρόπο επιμελή και αποδοτικό».

ΕΙΣΗΓΟΥΜΑΙ ΟΤΙ

Επειδή στην διάταξη του άρθρου 105 του ΕισΝΑΚ, ορίζεται ότι: «Για παράνομες πράξεις ή παραλείψεις των οργάνων του Δημοσίου κατά την άσκηση της δημόσιας εξουσίας που τους έχει ανατεθεί, το δημόσιο ενέχεται σε αποζημίωση, εκτός αν η πράξη ή παράλειψη έγινε κατά παράβαση διάταξης που τέθηκε για χάρη του γενικού συμφέροντος». Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται σύμφωνα με το άρθρο 106 του ΕισΝΑΚ και για την ευθύνη των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου από παράνομες πράξεις ή παραλείψεις των οργάνων τους. Από τις ανωτέρω διατάξεις συνάγεται ότι για να θεμελιωθεί ευθύνη του Δημοσίου ή των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου από πράξεις ή παραλείψεις των οργάνων τους κατά την ενάσκηση της δημόσιας εξουσίας που τους έχει ανατεθεί χρειάζεται η πράξη αυτή να είναι παράνομη, δηλαδή να παραβιάζεται με αυτήν ορισμένη διάταξη νόμου που προστατεύει ορισμένο δικαίωμα του ιδιώτη ή και άμεσο συμφέρον αυτού (ΣτΕ 4331, 978/2000). Εξάλλου, αποζημιωτική ευθύνη του Δημοσίου ή των ΝΠΔΔ δύναται να γεννηθεί και από υλικές ενέργειες των οργάνων τους, υπό την προϋπόθεση ότι αυτές έλαβαν χώρα κατά την άσκηση των ανατεθειμένων σε αυτά καθηκόντων. Τέλος, για να γεννηθεί η από το άρθρο 105 ΕισΝΑΚ υποχρέωση για αποζημίωση πρέπει να υπάρχει αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της πράξεως ή παραλείψεως

του οργάνου του Δημοσίου ή του Ν.Π.Δ.Δ. που δημιουργεί το νόμιμο λόγο ευθύνης του και της ζημίας που επήλθε (ΣτΕ 347/1997). Τέτοια αιτιώδης συνάφεια υπάρχει, όταν κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, η φερόμενη ως ζημιογόνος πράξη ή παράλειψη κατά τη συνήθη και κανονική πορεία των πραγμάτων ή από τις ειδικές περιστάσεις στη συγκεκριμένη περίπτωση ήταν επαρκώς ικανή να επιφέρει το ζημιογόνο αποτέλεσμα (ΣτΕ 979/2000). Επίσης, η αποζημίωση συνίσταται στο χρηματικό ποσό που απαιτείται για την αποκατάσταση της βλάβης και την επαναφορά του πράγματος στην προτέρα κατάστασή του, η οποία θα επιτρέψει την τακτική εκμετάλλευσή του και την απόλαυση των ωφελημάτων που απορρέουν από αυτό (ΑΠ 1233/1993).

Ενόψει των ανωτέρω, προκύπτει ότι η Δημοτική Επιτροπή του Δήμου Μυτιλήνης μπορεί να αποφασίσει τον εξώδικο συμβιβασμό για την αποκατάσταση της επελθούσης ζημιάς της αιτούσας, εφόσον υφίσταται αίτηση του ζημιωθέντος ιδιώτη για την αποκατάσταση της επελθούσης ζημίας, η οποία θα πρέπει να συνοδεύεται από όλα εκείνα τα έγγραφα από τα οποία προκύπτει η επελθούσα ζημιά, η τεκμηρίωση του γενεσιουργού περιστατικού της διαφοράς (π.χ. φωτογραφίες) καθώς επίσης και τα νόμιμα παραστατικά από τα οποία να προκύπτει το ακριβές ύψος της δαπάνης στην οποία υπεβλήθη ή πρέπει να υποβληθεί. Απαιτούνται δηλαδή όλα εκείνα τα έγγραφα με τα οποία αποδεικνύεται η ύπαρξη και η έκταση της ζημίας, οι συνθήκες πρόκλησης αυτής ως και η ύπαρξη αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ της πράξης/ παράλειψης του Δήμου και της ζημίας. Εάν ωστόσο δεν συντρέχουν οι ως άνω προϋποθέσεις, έχει κριθεί ότι θα πρέπει να πιστοποιείται με έγγραφο της τεχνικής ή άλλης αρμόδιας υπηρεσίας η ύπαρξη αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ της πράξης ή της παράλειψης του δήμου και της επελθούσης ζημίας, με την έννοια ότι η ζημιογόνα πράξη ή παράλειψη ήταν ικανή από μόνη της, χωρίς τη συνδρομή άλλων παραγόντων, να προκαλέσει το ζημιογόνο αποτέλεσμα. Επίσης με την αυτή ως άνω έκθεση θα πρέπει να προσδιορίζεται και το ύψος της ζημίας (Γνωμ ΝΣΚ 162/2002, Εγκ. ΥΠΕΣΔΔΑ 40662/2000, ΕΣ VII Τμ. 12/2005).

Εξάλλου, η δικαστική επίλυση της διαφοράς είναι δυνατό να έχει ως τελικό αποτέλεσμα τη σημαντικά μεγαλύτερη οικονομική επιβάρυνση του δήμου, δεδομένου ότι, σε περίπτωση δικαίωσης του ενάγοντος, η δαπάνη του δήμου προσαυξάνεται με τα δικαστικά έξοδα αυτού και τους επιδικαζόμενους τόκους, ενώ είναι επίσης πιθανό να επιδικαστούν χρηματικά ποσά για αναπλήρωση διαφυγόντων κερδών ή/και ηθική βλάβη. Συνεπώς, σε περιπτώσεις όπου κρίνεται μάλλον πιθανή η έκδοση δικαστικής απόφασης υπέρ του ενάγοντος, η αποδοχή τέτοιου συμβιβασμού εκ μέρους του δήμου συμβάλλει στην προστασία της περιουσίας αυτού, κάτι που αποτελεί άλλωστε υποχρέωσή του σύμφωνα με τη ρητή διάταξη της παρ. 1 του 178 του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων (ΚΔΚ-Ν.3463/2006).

Επιτυγχάνεται η ταχύτερη αποζημίωση του ζημιωθέντος, ο οποίος διαφορετικά υποχρεούται συχνά να περιμένει την πάροδο μεγάλου χρονικού διαστήματος έως ότου εκδικασθεί η υπόθεση. Με τον τρόπο αυτό προάγεται η εμπιστοσύνη του διοικούμενου προς τη διοίκηση.

Όσον αφορά τη ρητή υποχρέωση του Δήμου να προστατεύει την περιουσία του, θεωρούμε επιβεβλημένο να τονίσουμε συμπληρωματικά τα εξής:

Όσο αντιβαίνει στην υποχρέωση του δήμου να προστατεύει την περιουσία του η επιπλέον οικονομική επιβάρυνσή του, σε περίπτωση δικαστικής επίλυσης διαφοράς για την οποία εκτιμάται ότι θα ήταν προς το συμφέρον του ο εξώδικος συμβιβασμός, **άλλο τόσο αντιβαίνει στην υποχρέωση αυτή η παροχή αποζημιώσεων, κατόπιν τέτοιου συμβιβασμού, σε περιπτώσεις όπου κρίνεται μη πιθανή η δικαίωση του ενάγοντος, πολλώ δε μάλλον σε περιπτώσεις όπου δεν στοιχειοθετείται επαρκώς η αξίωση του τελευταίου κατά του δήμου.** Η διαπίστωση εάν συντρέχουν οι αντικειμενικές προϋποθέσεις, ώστε να επιλέξει ο εκάστοτε δήμος την οδό του εξώδικου συμβιβασμού, δεν μπορεί να γίνεται παρά μόνο κατά περίπτωση και εναπόκειται στην αποκλειστική αρμοδιότητα του αποφασιστικού οργάνου του δήμου, σύμφωνα με όσα ήδη αναφέρθηκαν.

Εξάλλου, είναι προφανές ότι δεν αίρεται η υποχρέωση του ζημιωθέντος να προσκομίσει δικαιολογητικά από τα οποία καταρχήν να τεκμηριώνεται το γενεσιουργό περιστατικό της διαφοράς (όπως αστυνομικό δελτίο συμβάντος, βεβαιώσεις υπαίτιων) ή νόμιμο παραστατικό από το οποίο να προκύπτει η δαπάνη στην οποία υπεβλήθη. Άλλωστε, η απουσία τέτοιων δικαιολογητικών έχει συχνά ως αποτέλεσμα να εγείρονται ζητήματα νομιμότητας των χρηματικών ενταλμάτων πληρωμής αποζημιώσεων κατόπιν συμβιβασμού, όπως διαπιστώνει και ο Συνήγορος του Πολίτη στο υπ' αριθμ. **Φ.1000.2/26683/4-7-2013** έγγραφό του «Παρακαλούμε για την αξιοποίηση των οδηγιών που παρέχονται με το παρόν, σε όσες περιπτώσεις ανακύπτουν διαφορές αστικής αντικειμενικής ευθύνης, μεταξύ δήμου και τρίτου, όπου ο δήμος ενέχεται σε αποζημίωση».

Από τη νομολογία του Ελεγκτικού Συνεδρίου καθιερώνεται αυστηρότατο πλαίσιο για τις προϋποθέσεις που πρέπει να συντρέχουν σωρευτικά προκειμένου να συναφθεί εξωδικαστικός συμβιβασμός και συγκεκριμένα «... οι δήμοι και οι κοινότητες μπορούν να καταρτίζουν για όσα θέματα δεν εξέρχονται από τη δυνατότητά τους αυτή, εξώδικο ή δικαστικό συμβιβασμό που γίνεται κατά τον διαγραφόμενο από την ως άνω διάταξη τρόπο με τις εντεύθεν ουσιαστικές και δικονομικές συνέπειες....» ερευνάται αν τηρήθηκαν οι προϋποθέσεις που ορίζει ο νόμος, τόσο ως προς τα τυπικά εξωτερικά στοιχεία της πράξεως του συμβιβασμού, που αφορούν στην γνωμοδότηση της νομικής υπηρεσίας του δήμου και στην απόφαση του αρμοδίου οργάνου, όσο και ως προς τα ουσιαστικά, εσωτερικά στοιχεία της πράξης, υπό την έννοια ότι η σχετική δαπάνη μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο συμβιβασμού, προβλέπεται από διάταξη νόμου και συνοδεύεται από τα αναγκαία δικαιολογητικά στοιχεία που αποδεικνύουν τη σχετική απαίτηση.

Εφόσον, λοιπόν, συντρέχουν οι νομικοί και πραγματικοί όροι του συμβιβασμού, ήτοι: α) παράνομη πράξη ή παράλειψη οφειλόμενης νόμιμης ενέργειας των οργάνων του δήμου, η οποία δημιουργεί αντικειμενική ευθύνη του δήμου κατά τις διατάξεις των άρθρων 105 και 106 του Εισ.ΝΑΚ, β) αποδεικνύεται η ύπαρξη ζημίας, η έκταση αυτής, καθώς και οι συνθήκες πρόκλησης, οι οποίες πρέπει να προσδιορίζονται κατά τρόπο αξιόπιστο και να αποδεικνύονται με την προσκόμιση των απαραίτητων παραστατικών στοιχείων και γ) αιτιώδης σύνδεσμος, η ύπαρξη του οποίου να προκύπτει από δημόσιο έγγραφο, μεταξύ της πράξης ή παράλειψης και της επελθούσας ζημίας, υπό την έννοια ότι η φερόμενη ως

ζημιογόνος πράξη ή παράλειψη κατά συνήθη πορεία των πραγμάτων μπορεί να επιφέρει το ζημιογόνο αποτέλεσμα, τότε η πράξη του συμβιβασμού παρέχει νόμιμο έρεισμα για την αξίωση του ζημιωθέντος κατά του Δήμου και ως εκ τούτου για την εντελλόμενη δαπάνη. Συνεπώς, σε κάθε περίπτωση θα πρέπει να αποδεικνύεται κατά τρόπο αντικειμενικό και αδιαμφισβήτητο η ύπαρξη και η ακριβής έκταση της ζημίας, καθώς και ο αντικειμενικός αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της ζημιογόνας πράξης ή παράλειψης και του ζημιογόνου αποτελέσματος, ο οποίος υφίσταται μόνο όταν αποδεικνύεται ότι η φερόμενη ως ζημιογόνα πράξη ή παράλειψη ήταν ικανή από μόνη της χωρίς την συνδρομή άλλων παραγόντων να επιφέρει την συγκεκριμένη ζημία. (Πράξη 49/2010 ΕΣ Τμ. VII).

Από τα άρθρα 297 και 298 Αστικού Κώδικα προκύπτει ότι η αποζημίωση συνίσταται στο ποσό της δαπάνης που απαιτείται για την αποκατάστασή της και επαναφορά του πράγματος στην προτεραία κατάσταση, υπό την προϋπόθεση όμως ότι το ποσό αυτό δεν υπερβαίνει την πριν από τη ζημία αξία του αυτοκινήτου. Περιλαμβάνεται προσθέτως και η δαπάνη του ΦΤΑ που βαρύνει τον ιδιοκτήτη του βλαπτόμενου αυτοκινήτου που αγοράζει τα ανταλλακτικά και πληρώνει το συνεργείο επισκευής. Δηλαδή προϋποτίθεται ότι εκδόθηκαν τιμολόγια και καταβλήθηκε ο ΦΤΑ (ΕΦΛαρ 221/2005, ΜονΠρωτΑΘ 3683/2009, Κρητικός, Αποζημίωση από αυτοκινητικά ατυχήματα, έκδοση 2008 σελ. 480).

Στην προκειμένη περίπτωση, από την επισκόπηση των εγγράφων που τέθηκαν υπ' όψιν της Υπηρεσίας μας, καταλήγουμε στα κάτωθι συμπεράσματα:

Πράγματι, το αυτοκίνητο του κ. Γεωργίου Τσομπανέλλη υπέστη υλικές ζημιές ύψους 737,10 ευρώ από την πτώση του δέντρου, όπως αυτό προκύπτει από την από 12-3-2025 έκθεση πραγματογνωμοσύνης του πραγματογνώμονα, Μιχαήλ Νέστωρα. Ωστόσο, το δέντρο που προξένησε τις εν λόγω ζημιές στο αυτοκίνητό του δεν βρίσκεται σε ακίνητο ιδιοκτησίας του Δήμου Μυτιλήνης, ούτε στο ακίνητο ιδιοκτησίας της ΑΔΕΛ Α.Ε., αλλά σε γειτονικό ακίνητο ιδιοκτησίας του κ. Μανιάτη, όπως μας ενημέρωσε η Πυροσβεστική Υπηρεσίας Μυτιλήνης, αλλά και η μισθώτρια των ιαματικών πηγών στη θέση «ΘΕΡΜΑ», κ. Δέσποινα Καλιάλη. Έτι περαιτέρω, η παραπάνω μισθώτρια των ιαματικών πηγών μας ενημέρωσε ότι έχει καταθέσει τη με αρ. πρωτ. 40662/2-12-2024 αίτησή της προς το Δήμο Μυτιλήνης για τη λήψη μέτρων προστασίας από το γειτονικό ακίνητο ιδιοκτησίας του κ. Μανιάτη εντός του οποίου υπάρχουν δέντρα που ενδέχεται να πέσουν λόγω σαθρότητας του εδάφους. Για το λόγο αυτό κρίνεται σκόπιμο να πραγματοποιηθεί αυτοψία στο συγκεκριμένο ακίνητο του κ. Μανιάτη από το Τμήμα Πολιτικής Προστασίας του Δήμου Μυτιλήνης και να ληφθούν μέτρα εάν αυτό είναι αναγκαίο για την αποφυγή ατυχημάτων και τη μείωση του κινδύνου πυρκαγιάς.

Εν όψει των ανωτέρω, άποψη της Υπηρεσίας μας είναι ότι δεν μπορεί να γίνει δεκτό το αίτημα αποζημίωσης του κ. Γεωργίου Τσομπανέλλη, δεδομένου ότι το δέντρο που προξένησε τη ζημία βρίσκεται σε ιδιωτική έκταση και όχι σε δημοτικό κοινόχρηστο χώρο και την ευθύνη για τη σωστή συντήρησή του έφερε ο ιδιοκτήτης αυτού του ακινήτου.»

Στη συνέχεια ο Πρόεδρος κάλεσε το Σώμα να αποφασίσει σύμφωνα με την ανωτέρω εισήγηση.

Μετά από διαλογική συζήτηση ακολούθησε ψηφοφορία επί του θέματος, σύμφωνα με την οποία όλα τα συμμετέχοντα μέλη υπερψήφισαν την εισήγηση.

Μετά τα παραπάνω

Η ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Αφού έλαβε υπ' όψη της:

α) τις διατάξεις του άρθρου 74Α παρ.1 Ν.3852/2010, όπως προστέθηκε από το άρθρο 9 του Ν.5056/2023 (ΦΕΚ 163/Α'/06-10-2023), αναφορικά με τις αρμοδιότητες της Δημοτικής Επιτροπής των Δήμων,

β) τις διατάξεις του άρθρου 75 του Ν. 3852/2010, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 77 του Ν.4555/18, που ρυθμίζουν τα θέματα σχετικά με τις συνεδριάσεις της Οικονομικής Επιτροπής και της Επιτροπής Ποιότητας Ζωής, οι οποίες πλέον έχουν καταργηθεί με τις διατάξεις του Ν. 5056/2023, εξακολουθούν να ισχύουν και για την Δημοτική Επιτροπή,

γ) ειδικότερα τις διατάξεις του άρθρου 72 εδ ιβ Ν. 3852/2010, όπως αντικαταστάθηκε με την παρ.1 του άρθρου 3 του Ν.4623/19, σύμφωνα με το οποίο: «1. Η Οικονομική Επιτροπή είναι όργανο παρακολούθησης και ελέγχου της οικονομικής λειτουργίας του δήμου. Ειδικότερα έχει τις ακόλουθες αρμοδιότητες: ιβ) Αποφασίζει τον συμβιβασμό ή την κατάργηση δίκης που έχει αντικείμενο μέχρι ποσού εξήντα χιλιάδων (60.000) ευρώ. Όταν το αντικείμενο είναι άνω των 60.000 ευρώ, τότε εισηγείται τη λήψη απόφασης από το Δημοτικό Συμβούλιο»,

δ) τις διατάξεις του άρθρου 105 ΕισΝΑΚ,

ε) τις διατάξεις του άρθρου 178 παρ.1 του Ν.3463/2006,

στ) την υπ' αριθμ. πρωτ. 45351/12-11-2013 εγκύκλιο του Υπουργείου Εσωτερικών,

ζ) το υπ' αριθμ. Φ.1000.2/26683/04-07-2013 έγγραφο του Συνηγόρου του Πολίτη με θέμα «Εξωδικαστική επίλυση διαφορών στους ΟΤΑ α' βαθμού»,

η) την υπ' αριθμ. πρωτ. 10591/8-4-2025 αίτηση του κ. Γεωργίου Τσομπανέλλη,

θ) το από 10-3-2025 αντίγραφο από το βιβλίο συμβάντων της Διεύθυνσης Αστυνομίας Λέσβου,

ι) την από 12-3-2025 και με αρ. πρωτ. 468Φ.706.8 βεβαίωση της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας Μυτιλήνης, από την οποία προκύπτει ότι στις 4-3-2025 πραγματοποιήθηκε η κοπή του δέντρου που προξένησε τις υλικές ζημιές στο αυτοκίνητο του κ. Τσομπανέλλη Γεωργίου,

ια) την υπ' αριθμ. 143/2025 (ΑΔΑ: 9Π0Σ46ΜΖΨΜ-ΣΑΨ) απόφαση του Δ.Σ. της Α.Δ.Ε.Λ. Α.Ε. στην οποία αναφέρεται ότι το αίτημα του κ. Γεωργίου Τσομπανέλλη για αποζημίωση ένεκα των υλικών ζημιών στο αυτοκίνητό του από την πτώση του δέντρου δεν έγινε δεκτό,

ιβ) την υπ' αριθμ. πρωτ. 40662/02-12-2024 αίτηση της μισθώτριας κ. Δέσποινας Καλιάλη προς το Δήμο Μυτιλήνης με την οποία ζητάει τη λήψη μέτρων στη γειτονική ιδιοκτησία του κ. Μανιάτη,

ιγ) την υπ' αριθμ. πρωτ. 22162/08-07-2025 γνωμοδότηση της Νομικής Συμβούλου της Νομικής Υπηρεσίας του Δήμου Μυτιλήνης κας Πόπης Λίβανου, αντίγραφο της οποίας επισυνάπτεται στην παρούσα απόφαση

Αποφασίζει ομόφωνα

Δεν κάνει δεκτό το αίτημα του κ. Γεωργίου Τσομπανέλλη για την καταβολή του αντίστοιχου χρηματικού ποσού για την αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη το όχημα του, δεδομένου ότι το δέντρο που προξένησε τη ζημία βρίσκεται σε ιδιωτική έκταση και όχι σε δημοτικό κοινόχρηστο χώρο και την ευθύνη για τη σωστή συντήρησή του έφερε ο ιδιοκτήτης αυτού του ακινήτου.

Κατά της παραπάνω απόφασης χωρεί άσκηση αίτησης θεραπείας, σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 227 του Ν. 3852/2010 (Α' 87). Επιπλέον, κατά της παραπάνω απόφασης χωρεί και άσκηση ειδικής διοικητικής προσφυγής για λόγους νομιμότητας σύμφωνα με το άρθρο 227 του Ν. 3852/2010, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 118 του Ν. 4555/2018 (Α' 133) μέσα σε προθεσμία δεκαπέντε (15) ημερών από την κοινοποίησή της ή αφοτου έλαβε πλήρη γνώση αυτής.

Συντάχθηκε και υπογράφεται ως εξής :

Ο Πρόεδρος

Τα Μέλη